

5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Γ' ΛΟΥΚΑ)

† Σάββα όσιού του ήγιασμένου (†532). Διογένους μάρτυρος.

Ήχος βαρύς. Έωθινόν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ό ιερεύς· Εύλογητός ό Θεός ήμών, πάντοτε, νύν και άει και είς
τούς αιώνας τών αιώνων.

Ό χορός· Αμήν.

Και άρχεται ό Αναγνώστης αναγινώσκων τόν Προοιμιακόν
Ψαλμόν, λέγων ούτω·

Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τώ Βασιλεί ήμών Θεώ.

Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τώ Βασιλεί
ήμών Θεώ.

Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αύτώ, Χριστώ τώ
Βασιλεί και Θεώ ήμών.

Ψαλμός ργ' (103).

Ευλόγει, ή ψυχή μου, τόν Κύριον· Κύριε ό Θεός μου, έμεγαλύνθης
σφόδρα. Έξομολόγησιν και μεγαλοπρέπειαν ένεδύσω,
αναβαλλόμενος φώς ώς ήμάτιον. Έκτείνων τόν ούρανόν ώσει
δέρριν, ό στεγάζων έν ύδασι τά ύπερώα αύτου. Ό τιθείς νέφη τήν
έπίβασιν αύτου, ό περιπατών έπί πτερύγων άνέμων. Ό ποιών
τούς Άγγέλους αύτου πνεύματα, και τούς λειτουργούς αύτου
πυρός φλόγα. Ό θεμελιών τήν γήν έπί τήν ασφάλειαν αύτης, ού
κλιθήσεται είς τόν αιώνα του αιώνος. Άβυσσος ώς ήμάτιον τό
περιβόλαιον αύτου, έπί τών όρέων στήσονται ύδατα. Από
έπιτιμήσεώς σου φεύξονται, από φωνής βροντής σου
δειλιάσουσιν. Αναβαίνουσιν όρη, και καταβαίνουσι πεδία είς τόν
τόπον, όν έθεμελίωσας αύτά. Όριον έθου, ό ού παρελεύσονται,
οудε έπιστρέφουσι καλύψαι τήν γήν. Ό έξαποστέλλων πηγάς έν
φάραγγιν, αναμέσον τών όρέων διελεύσονται ύδατα. Ποτιούσι
πάντα τά θηρία του άγρου, προσδέξονται όναγροι είς δίψαν
αύτων. Έπ' αύτά τά πετεινά του ούρανοϋ κατασκηνώσει· έκ
μέσου τών πετρών δώσουσι φωνήν. Ποτίζων όρη έκ τών ύπερώων
αύτου· από καρπού τών έργων σου χορτασθήσεται ή γή. Ό
έξανατέλλων χόρτον τοίς κτήνεσι, και χλόην τή δουλεία τών
άνθρώπων. Του έξαγαγειν άρτον έκ τής γής, και οίνος εύφραίνει
καρδίαν ανθρώπου. Του ήλαρύναι πρόσωπον έν έλαίω· και άρτος
καρδίαν ανθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τά ξύλα του
πεδίου, αί κέδροι του Λιβάνου άς έφύτευσας. Εκεί στρουθία
έννοσσεύσουσι, του έρωδιού ή κατοικία ήγειται αύτων. Όρη τά
ύψηλά ταίς έλάφοις, πέτρα καταφυγή τοίς λαγωοίς. Έποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Μηναίου Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ' εἰς δ'.

ᾠχος Γα φ

K ^{Γα} ^{Νη}
υ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ε
^{Πα}
ει σα κουου σο ο ο ο ον μουου ^{Νη} ^{Γα}
ει σα κου σο ον
^{Νη}
μου Κυ ρι ε ε ²² Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ε ει σα
⁶ ⁷ ⁸ ⁹
κου σο ο ο ον μουου προ ο σχες τη φω νη η η η
^M ^{Νη}
της δε η σε ω ω ως μου ²² εν τω κε κρα γε ναι
^{Γα}
με προς σε ε ει σα κου σον μουου Κυ υ ρι ι ε ²²
K ^{Πα} ^{Νη}
α τευ θυν θη τω η η προ ο σευ χη η η η
^M
η η μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι ο ο
^{Νη} ^{Πα} ^{Νη}
ον σου ²² ε παρσις των χει ει ρω ω ων μουου ⁹ θυ σι ι
^{Γα}
α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου σον μουου Κυ υ ρι ι
²²
ε ²²

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοφάλτου. ²² ^χ

Θ ^{Νη}
ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
^{Γα}
μου και θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου ²²
^{Νη}
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λησ την ψυ χη ην

μου
Φ^{Νη} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ νε
στησαν το ο μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο
με νων την α νο μι ι αν

Π^{Γα} ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρε ελ θω

Φ^{Γα} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ι ι ν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε^{Νη} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ
εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Γα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε

βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

A ^{Nη} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων τη ν ψυ χη ην μου

E ^{Nη} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π ^{Nη} ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο ο δρα

P ^{Nη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου

^{Nη} του ε ξο μο

λο γη σα σθετω ο νο μα τι ι σου

Δ ^{Γα} ευ τε α γα λ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

ω ^Δ τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

τι σαν τι αν θρω ω πων το γε ε νος με τα των α σω

μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και σω τηρ η

Γα
μων δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
Nη M
ε ως ου αν τα πο δω ως

μοι

Σ ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι

η μας θα να τω δε ως θε ος θα να τον ε νε κρωσας

Πα Nη
δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

Γα
α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
Nη
ει σα ακου

M
σον της φω νη ης μου

A Nη
πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γερ σιν του Δη

μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν

την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

Nη Πα Nη
ας ου τος ο πλου ου τος της βα σι λει ει ασ ο

Γα
πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἄτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
Nη
εις την φω νη ην

της δε η σε ω ως μου

Κ αν συν ε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν

δρων αλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νομαι ε

μα στι ιχθης τον νω τον ουκαρ νου ου μαι σταυ ρω προ

ση λω θης και ου κρυ υ πτω εις την ε γερ σιν σου

καυ χω ω μαι ο γαρ θα να τος σου ζω η η μου

παν το δυ να με και φι λαν θρω πε Κυ ρι ε δο ο

ξα σοι

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος εστιν

Δ α βι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με γα

λει ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη ται αις εξ

ε κα λυ ψεν αι νε τον δει κνυς ε αυ τον και δο

ξα ζο με νον α ει ει συν Πα τρι ι τε και Πνευ μα τι Α

γι ι ω προ τε ρον μεν α σαρ κον ως Λο ο γον

υ υ στε ρον δε δι η μας σε σαρ κω με ε νον και νε

κρω θεν τα ως ανθρωπον και ανασταντα κατ εξου

σι ανως φιλαανθρωπον

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυ

χη ἡμου ἐπιτόν Κυριον

Κατηλθες ἐν τῷ Ααδὴ Χριστε ὡς ἡβουλη ἡ

θησ ἐσκυλευσας τον θανατον ὡς Θεος και Δε

σποτης και ἀνεστηστροιημερος συν ἀναστησας

τον Αδαμ εκ των του Αδου δεσμων και της φθορας

κραυγαζοντα και λεγοντα δοξατη αναστασει σου

μο νε φιλαανθρωωπε

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ' εἰς δ'.

Ὅσιε Πάτερ. Ἦχος Πάφ

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ἐλπισατω Ἰσραηλ ἐπιτόν Κυυυ

ριιιιον

Σαββαθεοφροντων Αγγελων ισοστασιι

εομοσκηνε Οσιωνσυνομιλε Προφηη

των ^Δ Μαρ τυ ρων Α πο στο ο ο λω ων συγ κλη η ρο
νο ο ο ο με ^π φως το α νε σπε ρον ο νυ υ υν
κα α τοι οι κων ^υ ου τοις φρου κτω ρι ι αις ^Δ λα α μπο ο
με νο ος ταις θειει ει ει αις ^π τω α κρο τα α τω
των ε ε φε ε των ^υ ο πα ρε στωσ παρ ρη σι ι ι
α α λε λα αμ πρου σμε ε ε ε νος ^π και ε νη
δο ο με ε ε νος ^Δ α αυ τς υ ταις θε ε ω
ρι ι ι ι αις ^π και εν τρη φων α αυ τς τω ω κα α
αλ λει α νεν δο ο ο ο τως ^{Πα} Χρι στον ι κε τευ ε
Χρι στον δυ σω ω πει Ο ο σι ι ι ε ^π δω ρη
θη η ναι τη Εκκληη σι ι ι α ^υ ο μο νοι αν ει
ρη νη και με γα α ε λε ε ο ο ο ο ος ^Δ

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Δ
εκ πα σων των

α νο μι ω ω ων α α α αυ του ^π
Σ ^{Πα} αβ βα θε ο φρον των Α γγε λων ι σο στα σι ι

ε ο μο σκη νε Ο σι ων συ νο μι λε Προ φη η

των Μαρ τυ ρων Α πο στο ο ο λω ων συ γ κλη η ρο

νο ο ο ο με φως το α νε σπε ρον ο νυ υ υν

κα α τοι οι κων ου τοις φρου κτω ρι ι αις λα α μπο ο

με νο ος ταις θειει ει ει αις τω α κρο τα α τω

των ε ε φε ε των ο πα ρε στως πα ρη σι ι ι

α α λε λα αμ πρου σμε ε ε ε νος και ε νη

δο ο με ε ε νος α αυ τς ταις θε ε ω

ρι ι ι ι αις και εν τρη φων α αυ τς τω ω κα α

αλ λει α νεν δο ο ο ο τως Χρι στον ι κε τευ ε

Χρι στον δυ σω ω πει Ο ο σι ι ι ε δω ρη

θη η ναι τη Εκ κλη η σι ι ι α ο μο νοι αν ει

ρη νη και με γα α ε λε ε ο ο ο ος

Στίχ. θ'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε Αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α οι

Σ αβ βα παμ μα καρ εγ κρα τει ας λυχνος α σβε ε

στος ^{u q ♀} φω στηρ των μο να ζον των ο δι αυ γε ε στα α
 τος ^{Δ δλ} α γα πης φρου κτω ρι ι ι αι αις λε λα αμ πρου
 σμεε ε ε νος ^{π q} πυργος α κλο νη τος της υ υ πο ο
 μο ο νης ^{u q} ε ρει σμα και σθε ε νος ^{Δ δλ} τωων πι ι στει
 σε ε τι μω ω ω ντων ^{π q} των ι α μα α των ο
 θη η σα αυ ρος ^{u q} ο πο λι στης της ε ρη η μϛ ϛ
 ως α α α α λη η η η θως ^{π q} ο ως Πα
 ρα α δει ει ει σον ^{Δ δλ} α αυ τη ην εν θε ε ο ο
 ον ^{Κε} δει ει ει ει ξας ^{π q} θει ρς προ σφε ρϛ ϛ σαν κα αρ
 πϛ ϛ ρς των σω ζο με ε ε ε νων ^{Πα ♀ u q} Χρι στον ι κε
 τευ ε Χρι στον δυ σω ω πει Ο ο σι ι ι ε ^{π q} δω
 ρη θη η ναι τη Εκκληη σι ι ι α ^{u q} ο μο νοι
 αν ει ρη νη και με γα α ε λε ε ο ο ο ος ^{Δ δλ}

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου ^{Δ δλ} με νειεις το ον αι ω ω ω ω να ^{π q}

^{Πα} Σ αβ βα θε ο φρον α ρε των στυλος ο πυ ρι ι

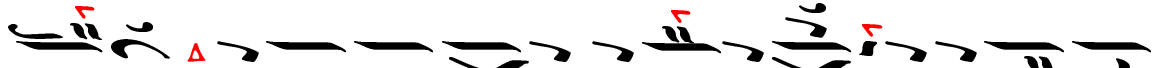
νος ^{u q} πυρ σος ο εκ θα λασ σης της κο σμι κη ης τς λα
 α ς ^{Δ 2} λι με να προς τον θει ει ο ον κα θο ο ο
 ο δη η η η γων ^{π 9} πλα νης τα πνευ μα τα ο κα α
 τα α βα α λων ^{u q} Πνευ μα τος Α γι ι ς ^{Δ 2} το ο κα α
 θα ρο ον δο χει ει ει ον ^{π 9} ο πο δη γε ε της
 των μο ο να α στων ^{u q} η κρι βω με νη τε στα α αθ
 μη η της ε εγ κρα τει ει ει ει ας ^{π 9} της τα πει
 νω ω σε ε ε ως ^{Δ 2} πε ε ρι ι βλε πτο ον το
 υ υ υ υ ψος ^{π 9} κρη νη η βρυ ς ς σα ι ι α α
 α σε ων πε λα α α α γη ^{u q} ^{Πα} Χρι στον ι κε τευ ε
 Χρι στον δυ σω ω πει Ο ο σι ι ι ε ^{π 9} δω ρη
 θη η ναι τη Εκκλη η σι ι ι α ^{u q} ο μο νοι αν ει
 ρη νη και με γα α ε λε ε ο ο ο ο ος ^{Δ 2}

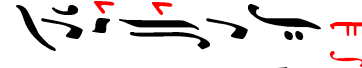
Ἦχος ^π Πα ^α

^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι ^π

Πα
T ο κατ ει κο να τη ρη σα α ας α λω ω
 βη η η η τον νουν η γε μο να κα τα πα θων ο
 ο ο λε ε θρι ι ι ων α σκη τι κως ε εν στη
 σα α α α με ε ε ε νος εις το καθ ο μοι ω ω σιν
Πα
 ως δυ να το ον α α α νε λη η λυ υ υ υ θας
 αν δρι κως γαρ την φυ υ σιν ε εκ βι α α σα
 α με ε ε ε νος ε σπε ευ σας το χει ρον κα θυ πο τα
 ξαι αι τω κρει ει ει ειτ το ο ο ο νι και την σα ρ κα
 δου λω ω σαι αι αι τω πνε ευ μα α α α τι ο
 θε ε εν μο ο ο να α ζο ο ο ν των α νε δει
Πα
 χθης α α α κρο ο ο τη ης πο λι στη ης τη η
 ης ε ε ρη η η μου ευ δρο μουν των α λει ει πτης κα
 νων α ρε τη ης α α α κρι βε ε στα α α α τος
Κε
 και νυν ε εν ου ρα α νοις των ε σο ο πρων λυ υ θε
Δι Πα
 ε ε εν των μα κα α ρι ι ι ι ε κα θα ρως ε
Δι
 ε ε πο ο πτε ε ευ εις την α α γι ι ι α αν

 Τρι α α α α δα εν τυγ χα νω ω ω ν α α με

 ε σωσ υ περ των πι στει και πο ο θω ω τι μω ω ω ν

 τω ω ω ν σε

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος ᾠ Γα ϕ

K

 αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι

 ω ω ω νων α α μην

M

 η τηρμεν ε γνω ω ω σθης υ περ φυ σι ιν

 θε ε ο το ο ο κε ε μεινας δε Πααρ θε ε ε

 νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν

 και το θαυ ματου το κουου σου ερ μη νευσαι γλω ω ω σσα

 ου ου δυ υ υ υ να α α ται πα ρα δο ξου γαρ

 ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α

 γνη η α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος

 τη ης κυ η σε ω ως ο που γαρ βου ου λε ται θε

 ε ος νι κα α α α ται αι φυ υ σε ε ως τα α

^{Γα} α ξις ²² ^{Νη} δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα του Θε
ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο με θα
σ υ εκ τε ε νω ως προ σβε ευ ε ε ε ε του ου
σω θη η ναι τας ψυ χα α α α σ η η μω ω ω ω ^{Γα} ²²

Ἔτερον.

Ἦχος Ζω ξ

^{Ζω} **Κ** αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να
ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην ^{Ζω}

^{Δι} **Μ** η τη ρμεν ε ε γνω ω ω σθη ης ^{Πα} υ περ φυ υ υ
υ υ σιν Θε ο ο ο το κε ε μει να ας δε ε

^{Πα} Πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον
και αι αι ε εν νοι οι οι α αν και το θα α αυ

^{Πα} μα α του ου το ο κου ου ου σου ερ μη νε ευ
^Μ ^{Ζω} ^{Πα} **Μ** σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα

ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης της συλ λη
ψε ως Α α γνη η η α κα τα α λη η η η πτο

ος ε ε ε σ τ ι ν ο τ ρ ο ο π ο ς τ η η η ς κ υ υ
 η σ ε ε ω ω ς ο π ο υ γ α ρ β ο υ ο υ ο υ λ ε ε τ α ι
 θ ε ο ο ς ν ι κ α α τ α ι φ υ υ υ σ ε ω ω ς τ α
 α α ξ ι ι ς δ ι ο σ ε π α α α ν τ ε ς Μ η τ ε ρ α α
 τ ο υ ο υ θ ε ε ο υ γ ι ι ι ν ω ω σ κ ο ο ν τ ε ε ς δ ε ο
 μ ε ε θ α α σ ο υ ο υ εκ τ ε ε ν ω ω ς π ρ ε σ β ε ε υ ε ε τ ο υ
 σ ω θ η η ν α ι τ α ς ψ υ χ α ς η η μ ω ω ω
 ω ν

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φ ω ς ι ι λ α α ρ ο ο ο ν α γ ι ι α α ς
 δ ο ο ο ξ η ς α α θ α α ν α α α α τ ε
 ς Πα α α τ ρ ο ς ο υ ρ α α ν ι ι ι ο υ α α γ ι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 προ πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν Δ ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το θ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν Ζ ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο Δ

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Καὶ ἀναγινώσκονται τὰ ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, ς' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην·

καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργήν, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἄγανακτῆσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(8' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρωσ, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοί, ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Η ΛΙΤΗ

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος Δι-Θ

Δι
Α σκη τι κον γυ υ υ μνα σι ι ον συγ κρο τη σα ας
ε ε πι ι ι γης θ Ο σι ι ι ε Σα αβ βα Δ
των πα θων τας προ σβο λας Γα εν τη ρο η των δα κρου
υ ω ων Νη πα σα α ας α πη ημ βλυ υ υ υ νας
Δι
κλι μαξ θει ει α α και σε ε πτη εις ς ρα νϷ Ϸς α
να α α α γϷ Ϸ Ϸ Ϸ σα Δ τοις πα σι ι ιν ε
γνω ρι ι ι σθη Δ ο θε ο ο ο ο ληπτος βι ι ι
ο ο ο ος σϷ θ ευ σε βει ας γαρ καρ πϷς εν αυ τω
εν δει ξα α α α με ε ε ε νος Δ θε ρα πευ εις

δι α αυ των τας α σθε νει ει ας τω ων πα α
 α θων των πι στως εκ βο ω ω ω ων τω ω ω ων
 σοι χαι αι αι ροι οις της Ε ω ω ω α ας α στηρ
 χρου υ σαν γε ε ε ε στα α α α τος και των μο να
 ζο ο ο ντων λα μπα δσ ς ς ς χε και αι ποι οι μη ην
 χαι αι αι αι αι ροις α οι οι οι οι δι ι ι ι με
 το της ε ρη η μη καλ λι ι ι στον θρε εμ μα
 και της Εκ κλη σι ας α κρα α α α δα ντον ε ε ε
 ρει ει ει σμα χαι αι αι ροι οις των πλα νω με ε
 ε νων ο με γας ο ο δη η η γος χαι αι αι αι
 ροι οι οις το η με ε ε ε τε ρον κα αυ χη η η
 η μα και της οι κσ με ε νης φαι δρον α γαλ
 λι ι ι α α α α μα
Tον ε πι ι γη ης Α γγε ε λον και εν ς ρα
 α νοις αν θρω ω πον Θε ε ς τς ς κο ο ο
 σμς ς τη η ην ε ε ευ κο σμι ι αν την τρυ φη ντων

α γα θω ων και τω ων α ρε ε των και Α σκη τω
ων το κα α α αυ χη η η η μα Σα α α α β β αν τι
μη η η σω ω ω ω μεν πε φυ τευ με νο ος γαρ
εν τω οι οι κω ω τδ Θε ε ς ε ξην θη σε
ε δι ι ι και αι αι ως και ω σει κε δρος εν
ε ε ρη η μω ε πλη θυ νε το ποι μνι ι ον Χρι ι
στδ των λο γι κων προ ο βα α α των εν ο σι
ο τη η τι και δι και ο συ υ υ υ νη
Ο σι ε Πα α α τερ εκ βρε φς την α ρε την
ε πι με λω ω ως α σκη η σας ορ γα νον γε ε ε ε
γο ο ο ο νας τδ Α γι ς ς Πνε ε ε ευ
μα α α α τος και παρ αυ τδ λα βων των θαν μα των
την ε νε ε ερ γει αν ε πει σας τδ ς ς α αν θρω
ω ω πς κα τα φρο νειν των η δε ε ε ε ων
νυν δε τω θει ω φω ω τι κα θα ρω τε ε ρον ελ
λα μπο ο με ε ε ε νος φω τι σον και η μων τας

δι ι ι α νοι οι ας Σα α α αβ βα Πα τη η ηρ

η η η η μων

Δόξα. Θεοφάνους.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ ων υ περ νην α γα θων δε ξα με νος ε ε

ε ε ρω ω ω τα παντα τα εν κοσμοις τερα

υ πε ρει ει ει ει δεσ θε ο ο ο λη η η η πτε

εν τευ θε εν γαρ τω καρ πω υ υχ ε ε α α λωσ κα θα α

α πε ερ Α α α δαμ τον ο φι υν δε Ε να

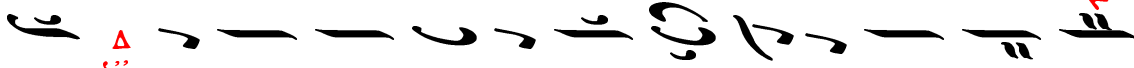

πο κρσ σα με ε νο ος δι ι ι ε ε εγκρα τει ει

ας α γγε λι κως τον βι ι ι ι ον δι η η η

νυ υ υ υ σας και νυν εν υ υ ρα α α νοι οι οις αυ

λι ι ζη ε πα πο λα α αυων τσ ξυ υ υ υ

λσ τη ης ζω η ης Θε ον ι λε υ υ με ε ε ε

 νος υ υ περ η η μων των πι στως ε ε εκ τε λδ ς

 ντων η γι α σμε νε Σαβ βα την μνη η η

 μη η η ην σδ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

 Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

 ω νων α μην

T ην πα σαν ελ πι δα μς εις σε α να τι θη μι

 μη τερ τς Θε ου φυ λα ξον με υ πο την σκε πην

 σδ ς ς

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϕ

A ^{Γα} ^{Νη} ^Μ
 νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του κο ο σμου

^{Νη} ^{Γα}
 και συ νη γει ρας τους αν θρω πς συν τη σαρ κι σου Κυ ρι

 ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμῆν,

τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^{Νη} ^{Γα}
^Δ ^δ και περιεζωσατο ^Γ ²²

^{Γα} ^{Νη}
Τον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαν τα πα
^{Γα} ^{Νη}
αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Γ ²² εκ της του Α δου γαρ τυ
^{Πα} ^{Νη}
ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε ^π ⁹ δι α της αυ του
τρι η με ρ ου ε γε ρ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα
^{Γα}
με νος και το με γα ε ε λε ε ος ^Γ ²²

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ^{Νη}
^Δ ^δ η τις ου ου

^{Γα}
σα λευ θε ρη σε ται ^Γ ²²
^{Γα} ^{Νη} ^{Γα}
Υπο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον ε
^{Νη} ^{Πα}
σκυ λευ σας ^Γ ²² και τρι η με ρ ος α να στας η μας συ να νε
^{Νη}
στη σας ^π ⁹ δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον ε
^{Γα}
γε ρ σιν Κυ ρι ε φι λα αν θρω ω πε ^Γ ²²

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, ^Δ
^δ εις μα κρο τη τα

^Γ ²²
η με ρ ων ^{Γα} ^{Νη}
Φο βε ρ ος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με
^{Νη}
νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρ ος ως δυ

να τος τον Α δα αμ συ να νε στη σας κραυ γα ζον τα
δο ξα τη α να στα σεισου μο νε φι λα αν θρωω πε

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ων μο να στων τα α πλη η η θη η τον κα θη

γη τη ην σε τι μω ω μεν Σαβ βα πα τη η η η ρ

η η η η μων δι α γαρ σου τη ην τρι ι ι

βο ον την ο ον τως ε ευ θει ει αν πο ρευ ε σθαι

ε ε ε ε γνω ω ω μεν μα κα α α ρι ο

ος ει τω Χρι στω δου ου λε ευ σας και ε χθρου ου θρι

αμ βεν σας την δυ υ υ υ να α α α μιν αγ γε ε

λων συ νο ο ο μι ι ι ι λε δι και αι ων ο ο

μο ο ο σκη η νε και ο ο ο σι ι ι ι ων

μεθ ων προ σβε ευ ε ε τω ω Κυ ρι ι ι ω ω

λε η θη η ναι τας ψυ χα α α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. Νη ς

Κ αὶ νῦ νῦν καὶ ἀ ἀ εὶ και εἰς τὰς αἰ αἰ ὦ
ὦ ὦ νὰς τῶν αἰ ὦ ὦ ὦ ὦ νῶ ὦν ἀ ἀ ἀ μὴν
Α νῦ νῦν φε εὐ τε Παρ θε ε ε νε ἡ τον
θε ο ο ον ἀ ἀ φρα ἀ ἀ στῶς συλ λα βου
οὐ οὐ σα ἀ σα ἀ ἀ ρ κι Μη τηρ θε ου ου ου
του ου υ υ υ ψι ι ι ι ι στου σῶν ι κε τῶν πα
ρα ἀ ἀ κλη ἡ ἡ σεις δε χου Πα να ἀ ἀ ἀ μῶ ὦ ὦ
ὦ με ἡ πα σι χο ρη ἡ γου ου ου σα ἀ ἀ κα θα ρι
σμο ο ον τῶ ὦν πται αἰ σμα ἀ ἀ ἀ τῶν νῦν τας ἡ μων
ι κε ε ε ε σι ι ι ἀς προ σδε ε ε ε χο ο με
ε ε νη δυ σω ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ πει εἰ
σω θη ἡ ἡ ἡ ναι πα ἀ ἀ ἀ ν τα ἀς ἡ ἡ ἡ μα ἀ
ἀ ἀς

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ

Ῥοδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας

κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

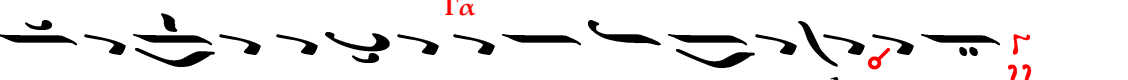
Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

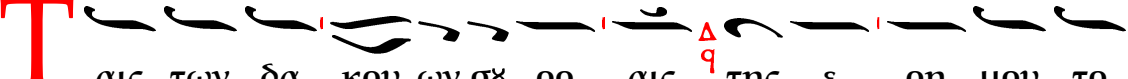

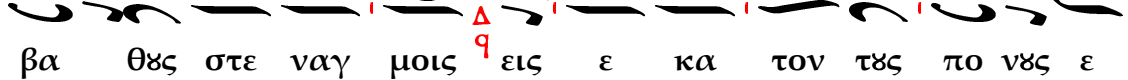
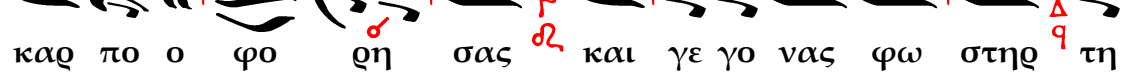
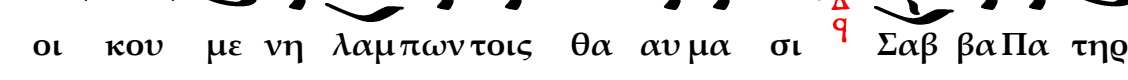
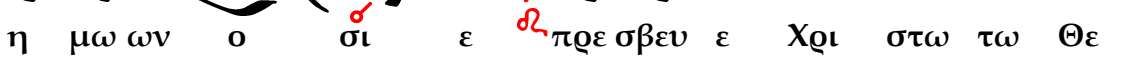

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Κ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
Νη νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον **Πα** των μυ ρο φο
Νη ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις **Γα** Α πο στο λωις κη ρυτ

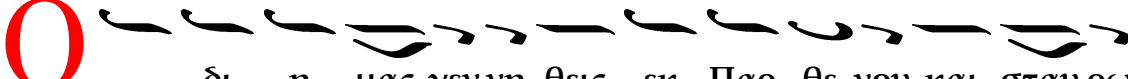
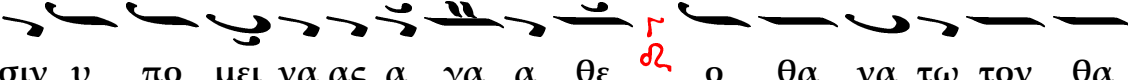

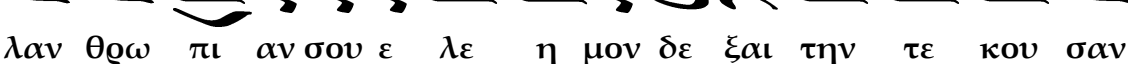

 τειν ε πε τα ξας^{νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε

 ος πα ρε χωντω κο σμωτο με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Γα ρ

Tαις των δα κρυ ων σφ ρο αις της ε ρη μου το

 α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ

 βα θης στε ναγ μοις εις ε κα τον τας πο νης ε

 καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη

 οι κου με νη λαμπωντοις θα αυμα σι Σαβ βα Πα τηρ

 η μω ων ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε

 ω σω θη ναιτας ψυ υ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

O δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω

 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα

 να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξας ως Θε ος μη πα

 ρι δησους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι

 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν

σε Θεο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν:

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων

ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δὲ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *